

Bòsnia: PROU!

PER CÈLIA PUCHOL

D'uns anys ençà, quan llegim la premsa o escoltem els informatius trobem cada dia titulars que parlen de la guerra a l'ex-Iugoslàvia, de la guerra a Bòsnia. Aquest és un tema que, potser al principi ens va afectar, i molt, quan vam saber que a Europa, a casa nostra (Sarajevo només està a un dia de cotxe d'ací) hi havia gent que es matava, i els molius pels quals ho feien se'ns amagaven.

Ho dit que açò potser ens va afectar, però ara ha esdevingut tan habitual que provem de "passar del tema", ignorar-ho; però la guerra segueix i cada dia moren persones a dojo.

Si busquem els molius que he esmentat adés caurem en el parany de buscar uns bons i uns dolents de la pel·lícula. Però veiem de seguida que la qüestió no és gens clara. El que fem és buscar, tal com ens han ensenyat les pel·lícules americanes, uns indis que maten persones innocents i uns soldats del 7é de cavalleria que les salven. Però en aquest conflicte, igual que a Bòsnia, era el poble indi l'agressor o l'agredit pels interessos capitalistes d'occident?

Fa molt de temps que oim noms com Bòsnia, Sarajevo, Srebènica, i moltes altres ciutats assetjades per Sèrbia i declarades per l'Onu com zones de seguretat. (No sé quina seguretat pot haver-hi en un setge. Serà la seguretat de qui el fa; deu ser la seguretat que prompte guanyaran.)

És molt cridaner trobar açò: aquesta incertesa. Potser d'aquesta guerra en té la culpa allò que anomenem món occidental que, d'altra banda, és el culpable de tot. O potser hom l'ha inventada per omplir uns quants minuts d'un informatiu o les línies d'una secció dels diaris que ha esdevingut fixa i habitual: Bòsnia.

Però aquestes raons no m'acaben de convèncer. No les negaré; qui sap?, però crec que són molt més importants.

I quina és la versió d'Occident? Doncs se suposa que els cascos blaus de l'Onu (reben aquest nom uns homonets disfressats de verd, amb un casc blau i amb un fusell a les mans per matar) vigilen la guerra i protegeixen les ciutats assetjades. Açò és el que ens diuen, el que volen dir-nos, però és el que realment passa?

Jo, amb un acte de sobèrbia, respondré: realment (i tan real!) moren persones, i.e., hom mata

persones. I qui té la sort de no morir passa a un camp de refugiats o en el cas de dones que hi aprofiten s'utilitzen per divertir els soldats serbis.

La protesa neutralitat de les Nacions Unides és hipòcrita i falsa. Sèrbia du a terme una neteja ètnica: un afer tan feixista com les croades nazis contra el poble jueu. Hipòcrita perquè ens amaga l'assassinat i el feixisme, i falsa perquè, lluny de ser neutral, ha pres una posició: l'Onu hi ha intervingut, i menys passivament del que podríem arribar a imaginar-nos. Ha lligat Bòsnia i ha potenciat el cercol de Sèrbia.

La qüestió és: era previsible aquest comportament de l'Onu? Ha intervingut d'acord amb els seus principis?

Per respondre provaré d'explicar el perquè del naixement d'aquesta organització i el perquè de la seua tasca actual. Però primer esmentaré l'existència d'una analogia: Txetxènia.

Txetxènia és una república que demanava la seua independència. (Bòsnia és un país que va escollir democràticament la seua independència.) Veient Rússia, així, amenaçada la seua hegemonia i el seu domini la va envair, i amb això va tallar una revolució contrària i que no li convenia, però l'únic que va provocar és una guerra -que no és més que una altra manera de justificar l'assassinat-.

Fins ací crec que està prou clara l'analogia, però hi ha, si més no, dues diferències respecte Bòsnia. La primera és que a Bòsnia s'ha religiositzat la guerra: Sèrbia vol netejar el territori expulsant el poble musulmà que, d'altra banda, s'ha indentificat amb Bòsnia. La segona és que a Txetxènia no hi ha anat l'Onu.

Acabat aquest incís penso que ja és pertinent parlar de l'Onu.

L'Organització de Nacions Unides -per matar i destruir?- va ser creada per i per als països rics, no per als pobres, sobretot pels Estats Units. És per això que no ha intervingut a Txetxènia per defensar-la de la invasió russa, perquè Rússia té un gran potencial nuclear i l'Onu no fa la guerra contra els països rics i poderosos. Aleshores en els conflictes que he esmentat l'Onu serveix de tapadora de la moral dels Estats dominants. De la mateixa manera que ho fan les Organitzacions no governamentals, que depenen

econòmicament d'Estats poderosos i callen quan aquests intervenen en conflictes on estan en joc els seus interessos econòmics. Un exemple el trobem quan els EEUU entren a Kuwait pel petroli i assassinen milers de persones sense que ningú diga res.

Doncs bé, el naixement de l'Onu es produeix acabada la segona guerra mundial. Els països més rics van decidir d'unir-se per vigilar que no tornara a haver-hi una guerra com aquella. A més, també vigilava que la guerra freda entre els EEUU i la URSS no esdevinguera cruenta. Però sabem que només ha evitat la guerra allà on convenia als interessos dels més rics.

Ara fa uns anys que va caure el mur de Berlín, tot un símbol de l'enderrocament del comunisme com a sistema polític. Acaba així la guerra freda i podem, ara, qüestionar l'existència de l'Onu, perquè l'amenaça d'una tercera guerra mundial ha desaparegut.

Està molt bé tot açò, però no m'acaba de satisfer. Gosaria afirmar que la guerra freda encara existeix i és una guerra contra el tercer món. Aquests països sorgits de pactes entre potències occidentals, lluiten per unes fronteres que els han sigut imposades. Tenen uns guerres internes per a les quals necessiten armes que no tenen i que han de comprar. Fet que provoca el seu endeutament extern i la seua contínua dependència total de l'Onu, açò és, dels països capitalistes.

Dit açò, estic en condicions d'afirmar que l'Onu ha fet a Bòsnia allò que havia de fer, i.e., defensar els seus interessos. Però, quins interessos té? Doncs, no té el petroli de Kuwait, i tant és que moren persones, sempre que siguin bòsnies, perquè a Sèrbia cal recolzar-la, ja que controla un punt estratègic a la Mediterrània. Està clar que Occident ha estimulat i permès la victòria de Sèrbia. Val a dir que EEUU manté un embargament sobre Bòsnia. A més, no el més evidència que voure els camions de l'Onu que han facilitat la neteja ètnica: han transportat persones a camps de concentració serbis. Sèrbia duu a terme aquesta neteja i ha indentificat Bòsnia amb un poble musulmà. Europa no vol que hi haja un estat islàmic. (És casualitat?) El que s'ha fet és confondre ètnies amb nacions i aquesta és una barreja il·lícita, perquè, do fet, dins de la mateixa

Sèrbia també combaten persones bòsnies i a l'inrevés.

Per exemple podríem dir que a Catalunya hi ha catalans i xarrogos, dues ètnies diferents que comparteixen la mateixa nació. Exemples com aquest en trobem per tot arreu.

Així doncs, la postura més raonable és rebutjar la guerra de Bòsnia tant per raons humanitàries com polítiques. Humanitàries perquè cal aturar aquella carnissèria vergonyosa i perquè no hi ha ningú que guanyo, totes les persones som víctimes. Polítiques rebutjant la neteja ètnica i defensant l'autodeterminació democràtica. A més, per denunciar la posició de la comunitat internacional, principalment de França, Gran Bretanya, Rússia i EEUU, perquè miljançant els seus cascos blaus han fet tot el possible per a que Sèrbia guanyo la guerra, però de tal manera que no es note massa aquesta parcialitat.

Guerres com aquesta i conflictes d'aquest tipus no ens són tan llunyans. Protestes contra aquesta les trobem, entre d'altres, a Cannes el 26 de juny passat i a Barcelona el 21 de juliol, que han sigut ignorades pels governs occidentals.

Ja n'hi ha prou de tanta intervenció maquillada, que només ha fet que allargar el conflicte i retardar, així, una victòria cantada: la de Sèrbia.

La policia mundial havia d'evitar aquestes guerres però no ho ha fet. Les guerres existeixen perquè en tots els països hi ha una part dels pressupostos que es destinen a matar persones, i és açò just?

No, en totes les guerres hi ha morts, camps de concentració, etc., perquè les guerres consisteixen en açò. O estem contra totes les guerres (totes aquestes injustícies) o les justifiquem totes.

Les guerres existeixen perquè hi ha exèrcits. I quin paper tenen els exèrcits?

En països com EEUU, França, Gran Bretanya, etc., protegir el seu imperi i en altres com Itàlia, Espanya, etc., intervindre a l'interior, controlar-ho tot.

Per mi no té cap sentit una guerra, perquè moren persones i malgrat que de vegades se'ns vulga dir el contrari no hi ha cap interès econòmic que vulga fer que ens separem i oblidem aquesta igualtat.